

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: .....

Forrás: .....

Bnr

1918. 12. 23

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Medgyasszay Színház (Eskü-téri)

Idő

"1918"

Személy

(Hely)

(Idő)

(Oldal)

kárpit közé és reméljük, hogy grimaceunkat senki sem magyarázza félre.

Színházak, komédiások ...

Egy kis bevezetés

Szabad? Mélyen tisztelt közönség, a kárpit rögtön szétmegy és megjelennek a festett Istenek. Oh, milyen bajban vagyok! Reám hárult a feladat, hogy lemaszkirozzam őket és lefejtsem róluk a ragyogó tógákat. Mert — bocsánat a leleplezésért — ők is emberek. Hus-evő, asszonyt szerető, férfit imádó, vurenit kereső, előleget kérő, szódabikarbónát fogyasztó emlősök, csakugy, mint a bankgazdátok, az ügyvédek, a mérnökök, a könyvgyűnők és cipő alsó- és felsőrészkészítők. Ne haragudjanak hát ha leszállítjuk őket trónusukról, ahová az incék emelték őket. Ne tessék félreérteni, én nem Nharagszom az incékre, én csak utálok azt a sok-sok festéket, amit reájuk pazarolnak. A közönség pedig — szegén y félrevezetett közönség — a sok fától nem látja az erdőt.

A konjunktura nagyszerű volt. Rossz bécsi operettekkel, nagydobbal reklámra ütött szomorú vigjátékokkal tolakodtak a közönség kegyeibe — és a közönség tolakodott a színházakba.

Amit a színházak olesó-jános politikájukkal üztek, azzal még a hadseregszállítók sötét munkáját is lefőzték. Sajnos nincs időnk és terünk hogy tovább méltázzunk a multakon, ma az órák is éveket számitanak, foglaloznunk kell tehát a jelennel. Bedugjuk tehát fejünket a

Gyászos est az Eskü-uti új színházban Öszinte Kritika egy nagy színházi bukásról

Az Eskü-téri hídő szomszédságában új színház nyílt meg a héten. Hónapok óta tobzódó reklámozás után végre valahára megnyitotta kapuit a *Medgyasszay-Színház* s ezzel bizonyos lelki nyugvópontra jutottunk. A bolgárok megadták magukat, kitört a forradalom, Magyarországot szét-darabolták, de azért nem hiányzott nap-nap után a fizetett reklámközlemény a lapokból, hogy nem-sokára megnyílik a Megyasszay színház, amely olyan lesz, hogy ilyen még nem volt, ilyent még nem látott a magyar, ez fogja elviselhetővé, sőt könnyűvé tenni nekünk ezeket a tragikus nagy napokat. A nemzetmegváltó Megyasszay Színház gyönyöreit zengték előre a lapok a legkétségbeesettebb időkben s végre kedden elérkezett a nagy nap, amikor részei lehettünk ennek az új tüneménynek, a magyar színjátszás viharos égboltozatán. Végre itt a nap, amikor öröm lesz élni, kéj és büszkeség lesz magyarnak és kulturlénynek lenni, mindörökké, ámen...

Hát elmentünk kedd este az Eskü-téri művészi kulipintyóba, magunkba szívni a tiszta művészet üdítő aromáját. Oh borzalom, a ketrecszerű kis nézőtérén egészen más aromákat kellett magunkba szívni. A Megyasszay-Színház nem egy levegős színház s ha az, rossz levegős. Nagyon

szűken mérik benne a helyet, de legalább *méregdrágán* is. Husz koronán alul nem kapni valamire való ülőhelyet. No de, lefizettük a pénzt, mindent a művészetért! című ihletett kiáltással ajkunkon, körülnéztünk aztán a kisded színházban és a közepén, a páholsor párkányzatán furcsa csoportképet látunk. A festmény az isteni *Megyasszay Mimit* ábrázolja, amint a művészet szerkerén halad. Hátul följa a kocsi egy csuhába öltözött férfiú, akinek szembeszökően keleti vonásaiból az igazgató urat, *Vámos*, férjezett *Megyasszay Arpád* urat ismertük fel, odább pedig dr. *Lechner Jenő* áll, a nagy *Lechner* kis unokaöccse, aki a legélénkebb képzőművészet reminiscenciákkal megépítette ezt a kis Hököm-színházat, belepazarolva festékben és aranyozásban a gyögyösi borvidék összes mecénáshajlamu hádi-bor-milliomosainak pénzét. Ettől az izléstelenségtől eltekintve, még csak a színház elsórangu tűzveszélyességét kellene méltatnunk, de ki akad ma fenn az ilyesmin, amikor annyira megszoktuk a halált és pusztulást e rémes napokban.

Megkezdődött az előadás. A vándor című nek legnevezetesebb tulajdonsága, hogy hosszakis opera ment, egy igénytelen dalmű, amely-dalmasság tekintetében tartja a rekordot. Svárdström Volborg az emeritált svéd csalogány és *Megyasszay Vilma* énekelték a főszerepeket. *Valborg* mint szerelmes florenci nő teljes dezilluziót keltett, volt benne is a játékban valami furcsa

Rombach-utcai raceság. Megyasszay Vilma operát énekelt, gondolván, hogy neki a saját színházában mindent szabad, még magát blamálni is. A Mimi mióta nem láttuk, jócskán elhájjasodott. Nadrágszerepet játszik s ez kiválóan érvényre juttatja kövérkés zongoralábait. A közöség nagy része derüsen horkolta át a darab második felét. Aki nem tudott elaludni, azok unatkoztak. A darab egyetlen jó szereplője egyik déli hirlap kritikusa volt, aki a hátunk mögött folyton ezt lihegte egy hölgy fülébe: bestia... bestia és mindenáron bele akart harapni ónagyságága fülébe.

Ezután Szomory Dezső groteszk komédiája következett, az Incidens az Ingeborg-koncerten. Elolvasva frappáns dolog ez a bizarr Szomory-darab, de a színpadon nem jött ki belőle semmi, összelapult az egész, mint egy üres luftballon. Nyáray agyonkabarézta a szerepét, Megyasszay kómika szerepet játszott és megdöböntő volt, mennyire nem kellett sokat maszkiroznia magát és mennyire nem volt szüksége buzgóbb karrirozásra. Az impresszáris szerepét egy *Ihász* nevű ifju tette tönkre, ugy zsidózott, mint néhai Mandl Móni a Király-utcai dalsarnokban. A közönség csalódva fogadta a Szomory-darabot s ebben nem csekély része van a szereplők silány játéknak.

Utána egy Drégely-féle sületlenség jött. Rettenetes volt, levegő után kapkodtunk. Csak a Reinitz Béla kedves kísérőzenéjét sajnáltuk ettől az üvöltően tehetségtelen szomorujátéktól. Magán számok is voltak, amelyek különleges tehetségei a legrosszabbul voltak összeválogatva. Fellelépott Vidor Feri és cselédnóták helyett tragikus sanszonokat énekelt, Nyáray kellemetlen ripackodással tett tönkre egy amugy is gyenge kuplét és meglepően rosszak voltak Megyasszay Vilma szóló szövegei is.

Melancholikus szívvel távoztunk erről a szomorú helyről és megfogadtuk: esküszünk, esküszünk, hogy az Eskü-téri színházba egyhamar nem megyünk!